Les ofertes de diàleg del PP es fan de cara a la galeria.

Opinió | 02-11-2012 | 21:21

Les eleccions al Parlament català s?apropen i òbviament els candidats van incrementant la seva presència en els cicles de conferències que diverses entitats o tribunes organitzen en vigílies electorals. A més, com que -ens agradi o no- el PP i el PSC tenen en un grau molt diferent dependència o vinculació orgànica, a les preses de posició dels seus candidats a la presidència de la Generalitat, cal afegir-hi els comentaris, reflexions o valoracions dels dirigents a nivell estatal, dels que al final decideixen, vaja!

Aquesta setmana hem vist com el PSC aposta pel dret a decidir i la seva incorporació a la Constitució mitjançant la seva modificació. Però també hem vist com en poques hores el PSOE ha expressat la disconformitat amb la proposta. Hi ha algú que cregui de debò que el PSC presentarà una modificació de la Constitució a Madrid al marge del PSOE? És a dir, qui decideix sobre el dret a decidir el PSC o el PSOE? Res no em faria més feliç que fos el PSC, però no crec que m?equivoqui si afirmo que no serà així. Com que estem parlant del PSOE, no puc resistir la temptació de fer referència a les declaracions que ha fet Carmen Chacón al llarg de la setmana. Com que ha parlat de Catalunya i de les seves posicions sobre el dret a decidir i la independència, algú pot pensar que realment feia les declaracions pensant en Catalunya o en el PSC? No! Chacón parla per Espanya i pel PSOE. Catalunya tant li fa! Sap que Rubalcaba porta plom a les ales i vol tornar a aixecar el vol. I possiblement aquesta vegada tingui oportunitats. Per al PSOE pot ser atractiva una líder catalana que marca distàncies amb Catalunya. Així és l'Espanya del PSOE, no molt diferent de la del PP en relació a Catalunya. Chacón ja es va posicionar així amb la sentència del TC i ho fa ara. I com que el PSOE està desarmat i no té ningú, tot és possible.

Per cert, continuant sobre els socialistes, em semblen infumables les declaracions de l'expresident Montilla que diu que els referèndums els convocava Franco per criticar els que defensem que el poble català pugui decidir el seu futur mitjançant aquesta via. Montilla sap que Franco en convocava durant la dictadura i que no hi havia, doncs, llibertat per expressar amb les mateixes condicions una posició contrària a la mantinguda oficialment. Avui vivim en democràcia i llibertat malgrat que en la darrera dècada Catalunya ha tingut un govern democràtic que intervenia i ofegava tant com podia la iniciativa de la societat. Com pot haver-hi algú que en ple SXXI intenti restar credibilitat a la proposta d'un referèndum i s?atreveixi a comparar-lo amb el franquisme? No sap l'expresident de Catalunya que estem en una UE on en alguns països es fan per aprovar els tractats europeus? El darrer, per cert, convocat per un govern socialista pel Tractat de Lisboa. És

que no coneix que a Europa es convoquen referèndums amb naturalitat, com cada dos per tres a Suïssa? No s?ha assabentat que se n'han convocat a Itàlia? Ignora que se'n convocarà un a Escòcia? Desconeix que se?n fan als estats dels EUA sobre temes menys importants o de signe diferent al del dret fonamental d'un poble, que és el de decidir el seu futur?

D'altra banda, a Catalunya -i també a nivell de l?Estat-, el PP intenta recuperar la iniciativa política perduda. Ara prenen consciència que el debat polític va al voltant de les propostes de CiU. Parlen de diàleg, ens estimen més que mai i afirmen que si resolguessin el problema del finançament rebaixarien considerablement els desitjos sobiranistes de la ciutadania catalana. "Obras son amores y no buenas razones", diuen els castellans. Això mateix! Tot el que ara es diu en campanya electoral són bones raons. Les obres són les que no fan. La setmana passada ja us parlava dels pressupostos, que precisament contradiuen les bones raons. Uns exemples: aturades un cop més les obres de la variant de Vallirana, de l?autovia Vall d'Aran, de la Montblanc-Tarragona, del Quart Cinturó; ni un euro gastat de la misèria pressupostada per al desdoblament de la N-II; quatre rals a compte dels 4.000 milions compromesos per a rodalies... Per no recordar els 759 milions de la liquidació de la disposició addicional tercera de l'Estatut reconeguts per l'Estat o les retallades que provoquen quan practiquen l'austeritat a base de disminuir els imports dels convenis amb les comunitats autònomes.

Les ofertes de diàleg del PP són avui simplement un cant de sirena. Es fan només de cara a la galeria. I una altra qüestió tant o més important: Catalunya ha de tenir els diners que li corresponen, però la nostra voluntat de ser ni comença ni acaba amb el rebuig al tracte fiscal al qual se'ns sotmet. La llengua, la cultura, l'ensenyament, el dret propi són fonamentals. I ni abans ni després del 25-N, el PP ha de pensar que pot resoldre les justes reivindicacions de Catalunya donant amb una mà una mica més de diners i amb l'altra continuar encapçalant la creuada lingüística, cultural i educativa per destruir la nostra identitat. Que ningú no s'equivoqui: ni Catalunya és la Padània ni CiU la Lliga del Nord.

També vull parlar de CiU. Unió ha estat i és lleial a la trajectòria de la federació. Per a nosaltres és avui un actiu. Som al costat del president Mas. Catalunya no pot continuar com fins ara. Hi ha una voluntat majoritària que diu que fins aquí hem arribat, que diu prou al marc polític, econòmic, financer i, per tant, social que es deriva del tracte de les institucions de l'Estat envers Catalunya. Però Unió ve de lluny i només una lleialtat és insuperable. No és altra que el nostre servei a Catalunya entesa com a comunitat de persones. Vivim moments convulsos per moltes raons. Hem emprès un camí que defensem amb totes les nostres capacitats: donar veu al poble de Catalunya. Però, per responsabilitat, no podem deixar sense resposta les incerteses que aquest procés implica I tampoc amagar la resposta si ja la tenim.

D?altra banda, tots hem dit moltes vegades que res no serà fàcil, que hem de ser rigorosos i que cal fer bé les coses. No podem perdre ni un mil·límetre de prestigi amb actuacions, amb declaracions. El necessitem tot. A més, som molt conscients que caldrà parlar, dialogar... Ho dic sempre, a cada acte de CiU. Unió té en el seu ADN el diàleg i l?entesa com a elements imprescindibles del progrés nacional. Per aquesta raó serem presents sempre que es vulgui i sigui necessari, sempre que qualsevol altra part ho plantegi seriosament o respongui amb serenitat i rigor al nostre plantejament de diàleg. No volem trencadisses, ni frustracions: volem construir un nou futur. Unió hi serà, vagin com vagin les coses, per continuar enfortint Catalunya, que és una nació mil·lenària. Al darrere, hi ha molts somnis i hem de garantir-ne la continuïtat. Un dia tota la convulsió actual passarà i començarà el moment del diàleg, haurem de seure a parlar-ne. Unió hi serà. Hi serà tothom qui actuï amb rigor. Si no ho féssim així, passaríem a la història, però no formaríem part del futur. Tenim un tarannà que el país necessita i necessitarà. La setmana vinent

farem els nostres primers 81 anys com a partit. És molt el pes de la història com per deixar que se?ns mengi.

Fuente: GN
Autor: Josep A. Duran i Lleida